

Bölcsészlány lett a legszebb

Legyél Te az Egyetem Arca 2005/2006

Az immár hagyományossá vált egyetemi araszépségversenynek idén a SZOTE Klub adott otthont. Az április 4-ei gálaesten a neves zsűri Forró Anitát választotta királynőnek, akinek a zsűri elnöke, dr. Telegdy Gergely EHÖK-elnök adta át a fődíjat, amely egy kétszemélyes tolelvasai hosszú hétvégét, egy aerobics bérletet, egy ruhavásárlási utalványt és egy ajándékesomagot tartalmazott.

– Mik azok a belső tulajdonságok, amelyeket fontosnak tartasz magadban, és melyek azok, amiktől szívesen megszabadulnál?

– Érzékeny, élmódzó ember típus vagyok, de közben azért két lábbal állok a földön, határozott vagyok az életben; határozott a kiállásom. Talán az egyik legfontosabb tulajdonságom – ami szerintem érték egy emberben –, hogy próbálok segítőkész lenni az emberekkel. Ez sok mindenben meg nyilvánulhat, pl. az egyetemen, az édesanyjammal vagy akár a párommal szemben. Szeretek jól tenni másokkal. Rossz tulajdonságom talán az érzékenység, bár úgy gondolom, valójában minden ember önző és hiú valahol. A másik negatívum, hogy sok helyzetben nincs önbizalmam. Attól függetlenül, hogy határozott a kiállásom, sokszor nem hiszek magamban. Ez a versenyen is egyértelműen kiderült: nem úgy jelentkeztem rá, hogy nyerni fogok. Egyáltalán nem számítottam rá, csak azért mentem el, mert kedvem volt hozzá, és mert úgy gondoltam, hogy ez a rendezvény és az előtte lévő készülődés fel fogja dobni a hétköznapjaimat.

– Mi volt az első gondolatod, amikor ki-mondták a neved?

– Az, hogy nem hiszem el. Csupán annyit láttam, hogy ott áll egy csomó szép lány, akkor miért éppen engem választana a zsűri? Egyetlen egyszer ejtett el egy megjegyzést Telegdy Gergely – amikor azt mondta az est zárószóiban, hogy forró hangulat volt –, ami alapján kissé „felcsillant a szemem”. Aztán arra gondoltam, miért éppen rám utalt volna ezzel? Úgyhogy óriási volt az öröm, a meglepetés. Kiléptem, nem láttam semmit a reflektortól, a páromat kerestem, de nem láttam a fényekről. Szerencsés volt előttem, csak álltam, valójában fel sem bírtam fogni, hogy ott állok középen és én kapom a koronát. Hatalmas meglepetés volt.

– Mi vitt rá arra, hogy jelentkezz?

– Édesanyám és a párom noszogattak. 2004-ben már voltam egy hasonló versenyen, akkor elsősorban a anyukám ösztönözött, hogy próbáljam ki magam, de természetesen nagyon kíváncsi voltam, hogy zajlik egy ilyen verseny.

Csalódis volt, bár bejutottam a középdöntőbe, de színdékosan nem akartam tovább folytatni a versenyt. Ide azért jelentkeztem, mert úgy gondolom, nagyon ötletes és jól hangzó cím az Egyetem Arca.

– Nagyon ideges voltál a gála alatt?

– Nem. Még késtem is pár percet, mert előtte tanítottam egy kisfiút, azelőtt modellkedtem a rajz tanszéken, szóval szívfolt volt a program. Persze készítettem, ki voltak készítve a ruhám, hogy ne kelljen kapkodni, de tudtam, hogy csak arra lesz időm, hogy kisminkeljem magam, és elkészítsem a frizúrám. Arra számítottam, hogy lesz majd idő nyugodtan elkészülni. Nem voltam ideges, a kezem is csak egyszer remegett, a legelső bevonulásonál, de nagyon minimálisan. A lényeg az nem jellemző rám.

– Van-e valamilyen címadó modellkedéssel? Szeretnél a későbbiekben a szépségiparban akár komolyabban érvényesülni?

– Hobbiszerpontjából szórakoztatónak találok, bár nem ebből szeretnék megélni. Más céljaim vannak, de a fotózás érdekelne.

A győztes, Forró Anita (középen) udvarhölgyeivel: Kovács Éva Melinda (jobbról) és Kovács Anett (balról)

– *Mennyire lennél hajlandó levetkőzni? Aktot vállalnád?*

– Nem.

– *Mondjuk 5 év múlva, vagy később? Akkor sem?*

– Nem. Biztos, hogy nem. Elvileg a rajz tanszéken is lehetne aktot vállalni, de nem. Van egy határ, amit az ember elvei határoznak meg, a látni és a furdorúha. Úgy gondolom, hogy bikiniben akárki láthat a strandon, a rajz tanszéken eleve művészi szemmel néznek, ezért egyentem meg így magammal. Nekem már a fehérnemű is más kategóriába tartozik. Tél merészszelek találok.

– *A ki lobókat illetően meg vagy magaddal elégedve? Van olyan, amin változtatnál?*

– Nem vagyok megelégedve, de őszintén szólva úgy gondolom, hogy egy nő sem elégedett magával teljes mértékben. Van rajt csiszolni rajtam. A korona mellett kaptam egy aerobic béreletet is, amit maximálisan ki fogok használni. Most sajnos ideiglenesen abbahagytam a tekézést, az formában tartott, erőstett.

– *Pasztikai múlt?*

– Nem. Soha!

– *A párod nem féltékeny?*

– Kicsit zavarja a nyilvánosság, nem szereti, ha sokan néznek, perzse ez természetes, de nem hiszem, hogy féltékeny lenne, nagyon büszke rám.

– *Honnan jött az a nem hétköznapi kedv, hogy tekéztél?*

– Az emberek valóságra íleg meglepődésnek, ha látják egy országos bajnokságot. Rengeteg fiatal lány van, akiről nem is gondolnák az ember, hogy ezt a sportot vállalja. Az az igazság, hogy már édesanyóm hasfán „megismerkedtem” a tekével. Kb. 15 évesen hobbi szinten jöttünk ki

a szolnoki tekepályára, ahol az akkori edző felfigyelt rám, és invitált az NB1-be. Amikor felvettek az egyetemre, írtgizoltam a szegedi Amazon TSE csapatba, ahol a szuperligában ifi játékosként versenyeztem heti rendszerességgel. Rengeteg fejlődtem a szegedi női csapatban, és nagyon sokat köszönhetek a lányoknak és az edzőmnek. Sajnos egy év után feloszlott a csapat, ugyanis nem kapott elég anyagi támogatást. Elsősorban ezért kellett abbahagynom a tekét. A szolnoki csapathoz semmiképp nem mennék vissza. A szegedi eredményeim alapján az előző félévben megkaptam az SZTE Jó tanulója – jó sportolója cím 2. helyét, amire rendkívül büszke vagyok.

– *Úgy látom, élénk közéleti életet él. Ha jól tudom, szívesen tevékenykednél a médiában.*

– Igen, mivel a kommunikáció belső elektronikus sajtóra szakosodtam, érdekes lenne nálam előbb elkezdni az ismerkedést a szakma gyakorlati oldalával a „tanterem kívüli” is. Szívesen kipróbálnám magam, hogyan viselkednék a tévében, mint például műsorvezető.

– *Mi volt a cíód a magyar-kommunikáció szakkal?*

– A magyar szakot elsősorban azért kedvelem, mert végre olyan tanulhatok, amit igazán szeretek. Az irodalom és a nyelvészet területe egyaránt érdekel. Mindig is a humán tárgyak iránt vonzódtam inkább... A kommunikáció szak pedig rendkívül felkapott lett manapság, de én azért jelentkeztem rá, mert a médiában nagy lehetőségeket látok. Ezáltal olyan szakpárom van, melyen a hasznosság és versenyképesség, valamint a széleskörű humán tudás, a felvételtség szöveződik.

– *Magyar szakos révén mit olvasol szívesen?*

– Konkrét kedvencem nincs. Kedvelem az antik irodalmat, az érdekesítő műtiszokat. Most éppen Darvasi László novelláskötetét olvasom, de szeretem Cséthy Géza, Örkény, Babits, Kariathy írásait is. A külföldi írók közül Kundera és Fallaci könyvei vannak rám nagy hatással.

– *A világ mely tájain jártál már, és hová mennél még szívesen?*

– Az egyetemi éveim alatt sikerült először szülőlk nélkül eljutnom külföldre. Nyáron a párommal Sartin (Görögország) voltunk, legutóbb pedig Velencében töltöttük el három csodálatos napot. Az egyik nagy vágyam, hogy minél több országot utazhassak be, és ismerhessek meg, valamint olyan csodákat láthassak, mint a Táj Mahal, az egyiptomi piramisok, az í és skót tájak szépsége vagy épp Európa nagy városai, főként Róma és Athén. Emellett eleget szeretnék tartom, hogy az ember mindenképp a saját hazáját ismerje meg. Magyarországi legnevezetesebb helyeit volt szerencsém bejárni.

Szűl Istikó

fény: Métrék Attila, Sebastyén Attila, Karsai Norbert

**SZEGEDI
KÖZLEKEDÉSI
TÁRSASÁG**

TISZTE VOLÁN